

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024603 20 Кж 13
Бања Лука, 16.7.2020. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптужених Б.Ђ., Е.Б. и Р.Г., због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске, оптуженог Р.Г., због кривичног дјела тешко убиство у помагању из члана 125. став 2. у вези са чланом 39. Кривичног законика Републике Српске, а оптуженог Б.Ђ. и кривичног дјела недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца оптужених Б.Ђ. и Р.Г., изјављеним против рјешења Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 20 Кв 15-п од 29.6.2020. године, у сједници вијећа одржаној дана 16.7.2020. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених Б.Ђ. и Р.Г., изјављене против рјешења Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 20 Кв 15-п од 29.6.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 15-п од 29.6.2020. године, донијетим у поступку контроле оправданости притвора, утврђено је да нису престали разлози за притвор према оптуженим Б.Ђ. и Е.Б., због кривичног дјела тешког убиства из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и Р.Г. због кривичног дјела тешког убиства у помагању из члана 125. став 2. у вези са чланом 39. КЗ РС, по основу члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), а у односу на оптужене Б.Ђ. и Е.Б. и из разлога члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбе су благовремено изјавили браниоци оптужених Б.Ђ. и Р.Г..

Бранилац оптуженог Б.Ђ., адвокат Т.С.С. из Б., рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде члана 5. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем

тексту: ЕКЈП), са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати истом суду на поновно одлучивање или да се преиначи и притвор укине.

Бранилац оптуженог Р.Г., адвокат М.Б. из Б.Л., рјешење побија због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и због повреде члана 5. Европске конвенција о заштити људских права и основних слобода, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и оптужени одмах пусти на слободу.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Нема повреде права на одбрану из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС зато што суд није одржао рочиште већ је рјешење донио ван расправе. Ово из разлога што, сходно одредби члана 202. став 1. ЗКП РС, контролу оправданости притвора суд врши по службеној дужности и нема обавезу да одржи рочиште нити да о томе обавјештава одбрану у циљу њеног изјашњења, како то жалбе погрешно сматрају. Што се тиче жалбених приговора браниоца оптуженог Г. упућених учешћу судије Срђана Форце у доношењу побијане одлуке овај суд не налази законских основа за његово искључење као што то жалба сугерише. Суд у рјешењу утврђује да од одбране нису понуђени докази који би оспорили до сада прикупљеним доказима утврђено чињенично стање, што не значи да се пребацује било какав терет доказивања на одбрану у погледу неке од тврдњи оптужбе, већ у погледу оног што постоји а што одбрана и овом жалбом оспорава.

О околности да је у потврђеној оптужници погрешно наведен члан 25., а не члан 39. КЗ РС и отклањању овог пропуста пред судом након читања оптужнице, због чега се не ради о измјени оптужнице, овај суд се већ једном о таквим приговорима одредио и то разјаснио, упућујући у том правцу нижестепени суд, а тиме и странке, због чега је поновно позивање браниоца оптуженог Г. на ово потпуно беспредметно.

Супротно жалбеним приговорима бранилаца, овај суд налази да образложење побијаног рјешења садржи разлоге како у погледу закључка првостепеног суда да и даље постоји основана сумња успостављени притворски разлог, ради чега су неприхватљиви приговори жалби да је првостепено рјешење захваћено битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Побијано рјешење је донесено у поступку контроле оправданости притвора у коме се суд позива на раније рјешење и прихвата да је стање ствари у свему неизмијењено, а што и јесте сврха и циљ контроле притвора. Основаност сумње након потврђене оптужнице и доказа који су цијењени приликом потврђивања безуспјешно се покушава ревидирати жалбама у овој фази кривичног поступка.

С обзиром да се повреда права из члана 5. ЕКЈП, везује за битне повреде одредаба кривичног поступка, то је кроз оцјену неоснованости тих приговора утврђено да нису основани ни приговори по том основу.

Првостепени суд је, након што је размотрио списе предмета, утврдио да и даље постоје разлози за притвор, јер се у међувремену нису измијениле околности које би утицале на даље егзистирање притвора и када је у питању основана сумња као општи услов за одређивање или продужење притвора и када су у питању посебни притворски разлози.

Што се тиче основа за притвор првостепени суд је правилно утврдио да и даље постоји притворски разлог из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Ово суд поуздано утврђује прихватајући постојеће чињенице и околности као неизмијењене у односу на оне које су служиле као подлога приликом доношења ранијег рјешења. Све се то односи и на тачку а) цитираног члана, по којој је притвор продужен оптуженом Е.Б. То значи да опасност од бјекства, која је утврђена ранијим рјешењем, према стању ствари приликом контроле као притворски разлог није престала.

С обзиром да првостепени суд није починио битну повреду одредаба кривичног поступка, а све одлучне чињенице је правилно и потпуно утврдио то је правилно примијенио цитирани закон и притвор оптуженим продужио без повреде ЕКЈП, па су жалбе бранилаца потпуно неосноване.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић